

KONVERZE DVORNÍHO OBJEKTU KASÁREN KARLÍN

Ateliér Tichý

Štefanida Šramkova

DIPLOMNÍ
PROJEKT

Fakulta Architektury ČVUT
vedoucí ateliéru doc. Ing. arch. Marek Tichý
asistenti Jana Kulíková a Tomáš Lajský

letní semestr 2024/2025

zpracovala Štefanida Šramkova

Téma diplomové práce navazuje na předdiplomní seminář zpracovaný v zimním semestru, jehož cílem bylo analyzovat charakter, měřítko a způsob využívání vnitrobloků v městské zástavbě. Na základě těchto poznatků se diplomová práce zabývá návrhem konverze historického objektu umístěného ve vnitrobloku bývalého kasárenského areálu na umělecké centrum s komunitním zázemím.

Hlavním cílem návrhu je nalezení funkčního provozního řešení, které respektuje architektonické a památkové hodnoty stávající stavby a zároveň umožní její současné využití bez nutnosti výrazných stavebních zásahů. Součástí zadání je také návrh úpravy přilehlého dvora, jehož transformace je pojata s důrazem na zachování prostorových a vegetačních kvalit a jejich citlivé doplnění v souladu s novou funkcí areálu.

HISTORIE	
historický vývoj	9
mapování	13
stavebně-historický průzkum	15

ANALÝZA ÚZEMÍ	
širší vztahy	19
kultura/školství	21
zeleň/výškové uspořádání	23
hluk/památková ochrana	24
veřejná prostranství/doprava	25

VNITROBLOKY	
obecně	29
rozdělení	31
adaptace/přetvoření	33

ZADÁNÍ	
téma	37
současný stav	39

NÁVRH	
myšlenka	47
reference	49
bourané	51
program	53
studie	55

ADMINISTRATIVA	
-----------------------	--

M_01

polohopisný plán hl. m. Prahy 1884

plán polohy a výšek král. hl. m. Prahy 1889

orientační plán král. hl. m. Prahy 1909-14

výškopisný plán hl. m. Prahy 1920-24

Karlín, dnes součást městské části Praha 8, představuje jeden z nejvýraznějších příkladů industriálně-urbanistického vývoje v rámci pražské metropole. Jeho vývoj reflektuje širší proměny společnosti, obranných strategií, dopravních infrastruktur i hospodářských a sociálních struktur od počátku 19. století po současnost.

Před samotným vznikem Karlína šlo o nivní území mezi Vltavou a návrším Žižkova, které bylo vystaveno častým záplavám. Do konce 18. století nebylo území významně urbanizováno a sloužilo zejména zemědělskému využití. Teprve Napoleonova hrozba a snaha o modernizaci městské obrany vedly k posílení fortifikačního systému Prahy, jehož součástí se stalo i území pozdějšího Karlína.

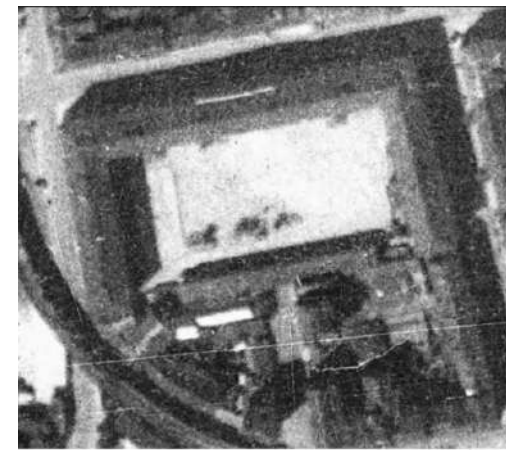
Vznik Karlína jako plánovaného města je datován do roku 1817, kdy byl pojmenován na počest manželky císaře Františka I., Karoliny Augusty. Karlín se stal prvním pražským předměstím vybudovaným podle regulačního plánu, tedy s pravouhlou uliční sítí, čímž se odlišoval od organicky rostlých historických částí Prahy. Byl navržen jako moderní čtvrť s vojenským,

průmyslovým a obytným charakterem.

S rozvojem průmyslu v 19. století se Karlín stal jedním z center průmyslové výroby v Praze. První změna regulačního plánu nastala až po dvaceti letech a znamenala pouze mírné rozšíření území Karlína. Ve 40. letech 19. století došlo k nové významné události: výstavbě první železniční trati vedoucí do zahraničí – do Drážďan. Tato trať měla vést přes Karlín a v roce 1846 byla zahájena stavba viaduktu, jehož autorem byl inženýr Negrelli. V okolí viaduktu vznikla nová zástavba v empírovém a klasicistním stylu, která svou estetikou natolik zaujala pražské měšťany, že se ulice začaly označovat jako „vyhlídky“. Současně vznikaly parky a sady s empírovými kašnami.

Urbanistická struktura Karlína však dlouho narážela na limity způsobené jeho vojenským charakterem, konkrétně přítomností karlínských kasáren a rozsáhlé pevnostní zeleně, které bránily volnému rozvoji obytné zástavby. Teprve v průběhu 20. století dochází k postupnému opouštění vojenského využití a proměně Karlína v běžnou městskou čtvrť.

M_02

1938

1945

1953

1966

1996

2021

Kasárny Karlín jsou historický objekt nacházející se v pražském Karlíně. Stavba vznikla v letech 1846–1849 z iniciativy Vojtěcha Lanny staršího, na základě rozhodnutí dvorské válečné rady z roku 1842. Důvodem byla nespokojenost s tehdejšími podmínkami pro ubytování vojáků v Praze. Budova byla navržena tak, aby pojala až 2000 mužů, a stala se největším kasárenským objektem v hlavním městě.

Během své existence nesla kasárna několik jmen – za Rakouska-Uherska byla známa jako Ferdinandova kasárna, po vzniku Československa byla přejmenována na Kasárna Jana Žižky z Trocnova. V období nacistické okupace sloužila německému wehrmachtu. V srpnu 1968, během vpádu vojsk Varšavské smlouvy, se zde nacházelo provizorní vysílací stanoviště nezávislého Československého rozhlasu. V průběhu let zde sídlily různé vojenské jednotky, například 8. sapérský prapor, pěší pluk č. 91 nebo 5. ženijní pluk. Využívala je i vojenská hudební škola. Později, ve druhé polovině 20. století, zde působila vojenská policie, posádková hudba a další složky armády.

Po zrušení povinné vojenské služby objekt připadl Územní vojenské správě. Část prostor využívala vojenská i cizinecká policie a také klub důstojníků v záloze.

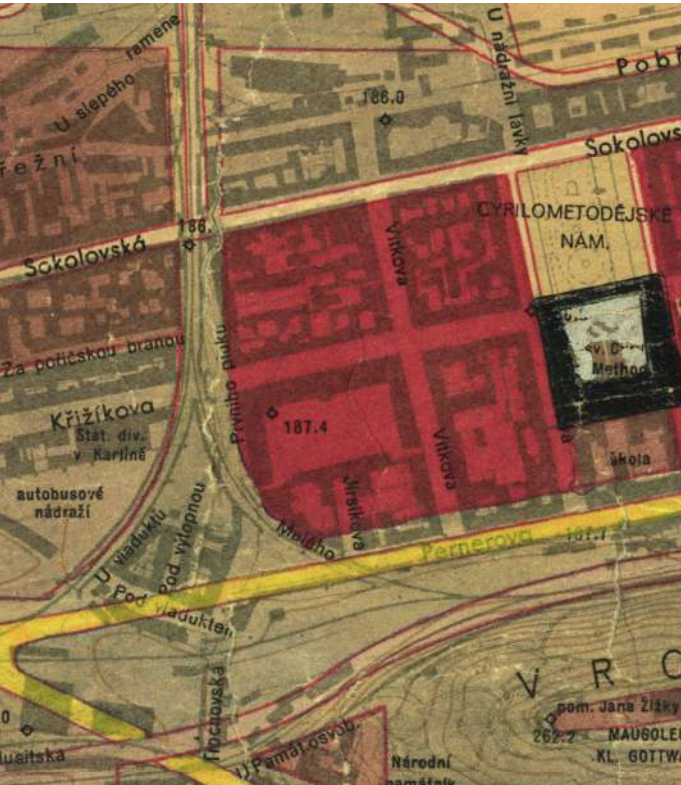
Po povodních v roce 2002 se otázka revitalizace objektu stala aktuální. V roce 2017 se části kasáren začaly využívat k dočasnému kulturnímu využití – zejména díky iniciativám neziskových organizací jako je Centrum architektury a městského plánování – CAMP nebo Studio Petrohradská. Pod značkou Kasárna Karlín začal objekt fungovat jako alternativní kulturní centrum: konaly se zde výstavy, koncerty, letní kino, komunitní akce a vnitřní nádvoří se proměnilo v městský veřejný prostor s kavárnou a plážovým hřištěm.

O_01

Fotografie pochází z Vojenského ústředního archivu, fotoalbum Ženijního pluku č. 5.

Tyto snímky zachycují objekt kasáren v období mezy roky 1920 a 1930. Fotografie poskytují poměrně přesný záběr na průčelí zadní budovy před její přestavbou, ke které došlo v letech 1929-30. Pozornost zasluhuje také vílý poutač na průčelí objektu, na kterém je vidět nápis „ZIMNÍ PLOVÁRNA“.

Územní plán 1964

Územní plán 2009

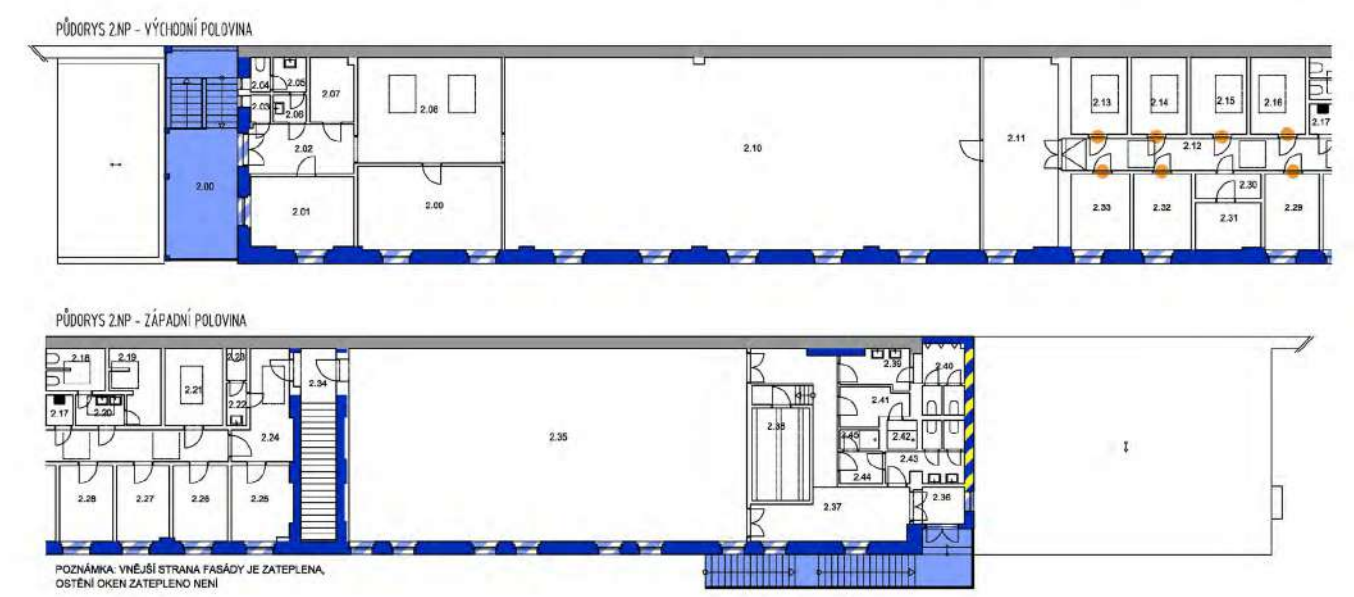
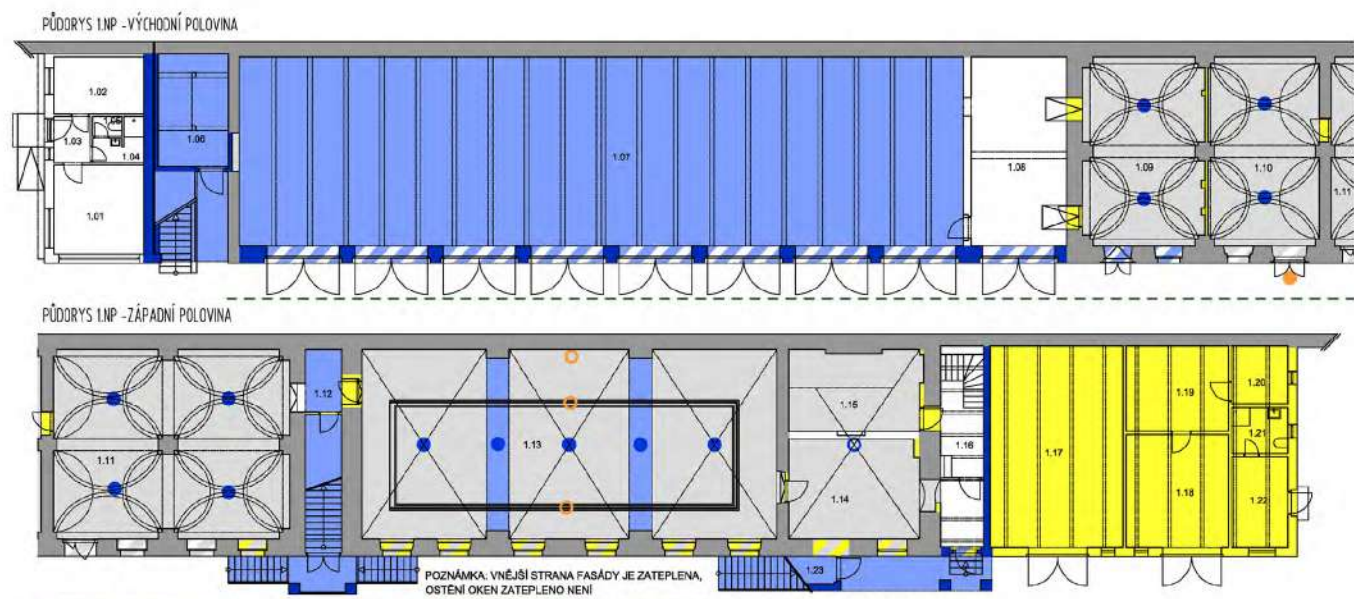
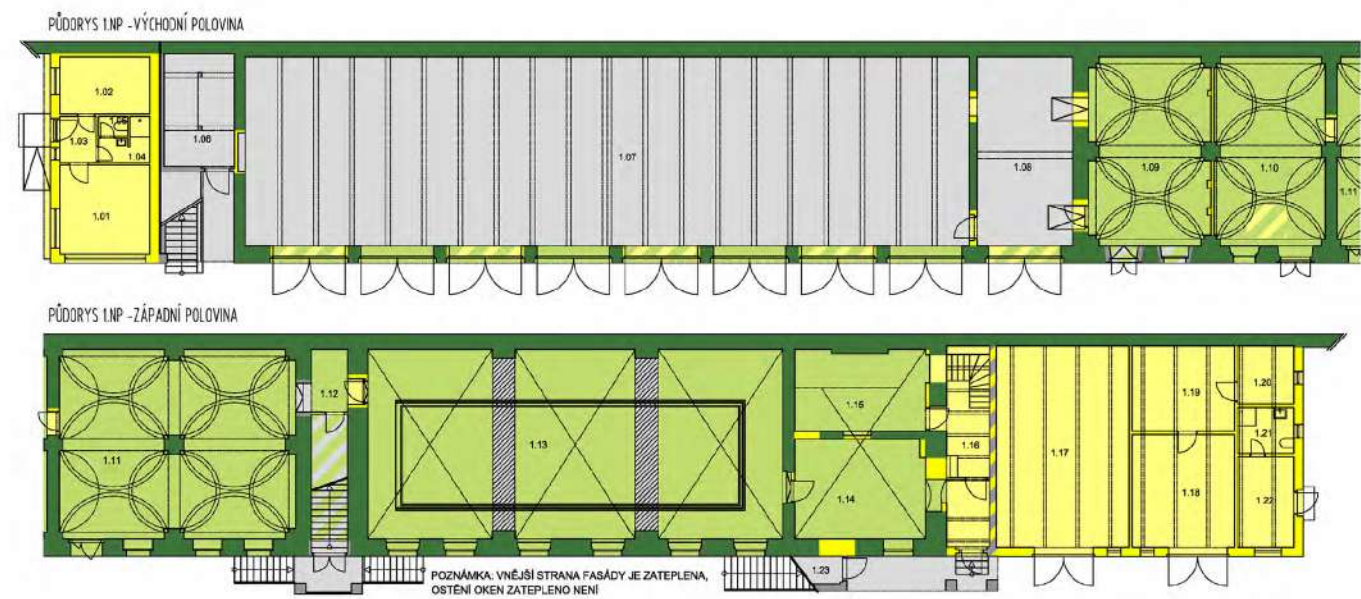

Platný územní plán 2018

Platný územní plán značí pozemek jako SMJ - smíšené městské jádro. Mezi hlavní využití patří plochy pro umístění staveb pro bydlení, zařízení veřejného stravování, ubytovací zařízení, stavby pro administrativu, školy, školská, vysokoškolská a ostatní vzdělávací zařízení, mimoškolní zařízení pro děti a mládež, sportovní, kulturní, zábavní,

Ortofoto 2023

Letecký snímek zachycující současný stav řešeného území.

LEGENDA

- KONSTRUKCE
V ROVINĚ NAD ROVINOU
ŘEZU ŘEZU
- KLASICISTNÍ (1845-1855)
 - 20. I. 20. stol.
 - 1929-1933
 - PO R. 1945, PŘEVAŽUJÍ
ÚPRAVY PO R. 1990

LEGENDA

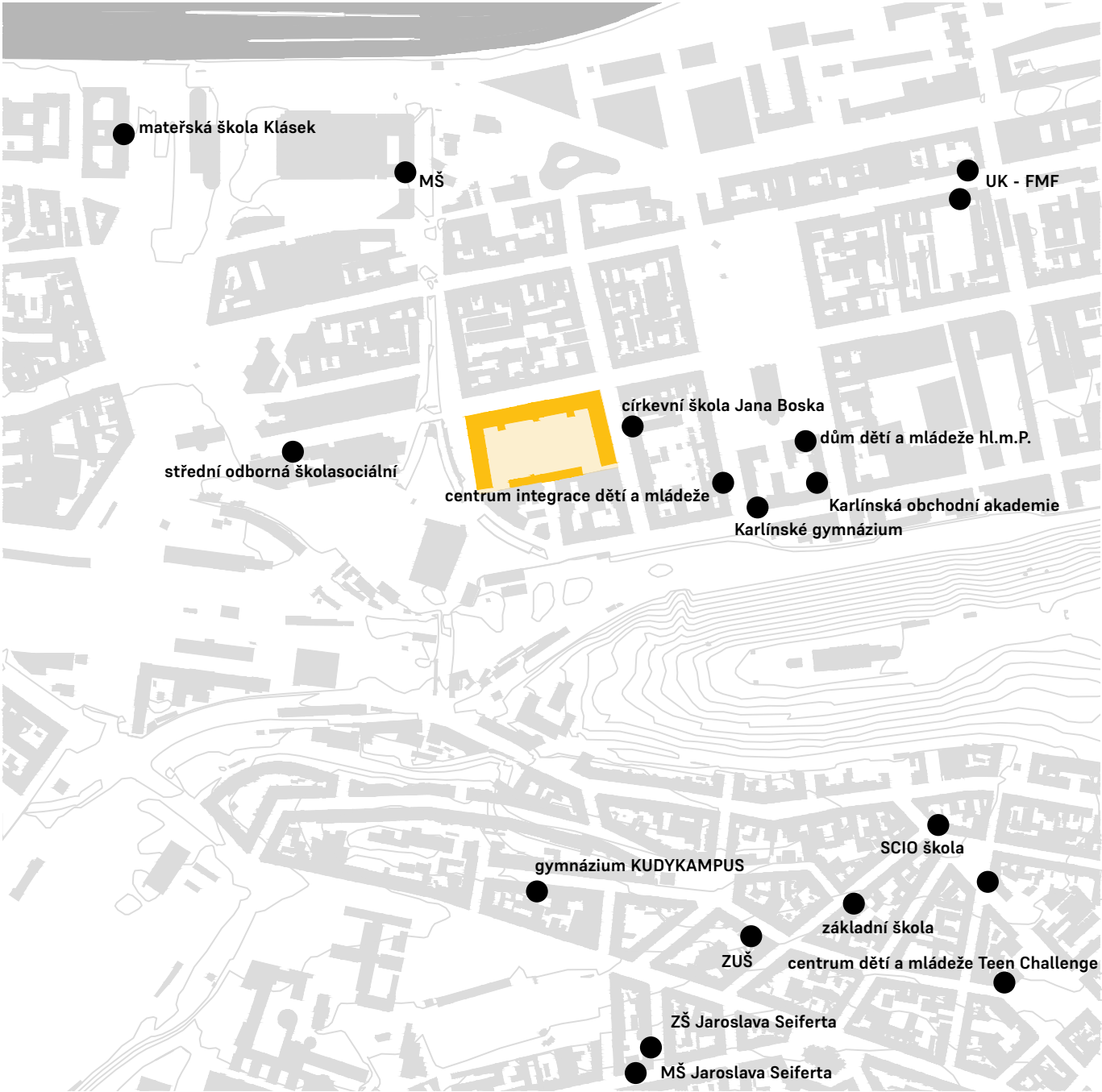
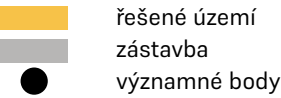
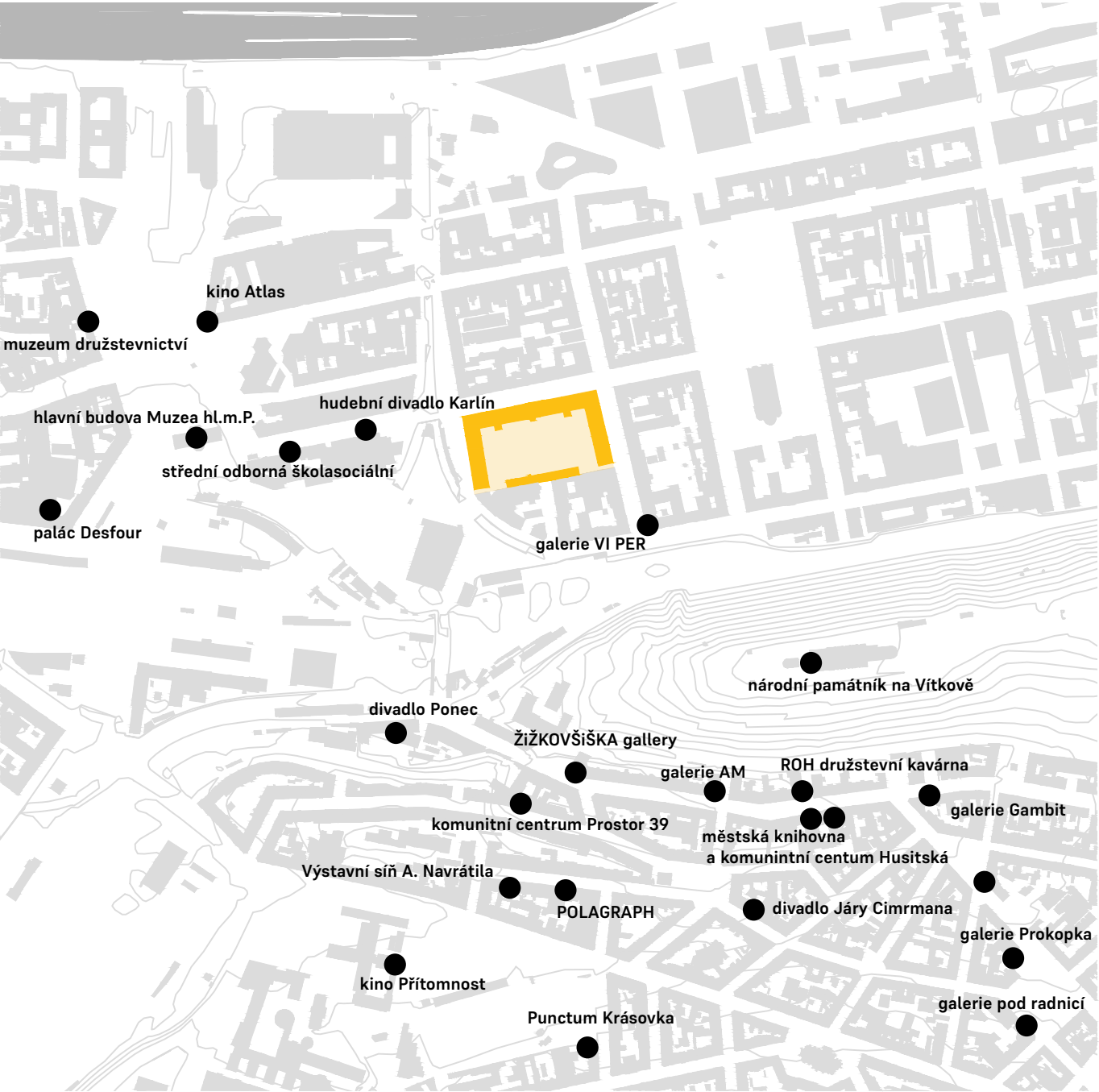
- konstrukce a prostory tvořící podstatu objektu
- konstrukce a prostory poměrně hodnotné
- konstrukce a prostory neutrální
- konstrukce a prostory rušivé
- hodnotná průčelí zachovaná
- hodnotná průčelí narušená
- hodnotné stropy, klenby zachované
- hodnotné stropy, klenby narušené
- hodnotné prvky zachované
- hodnotné prvky narušené

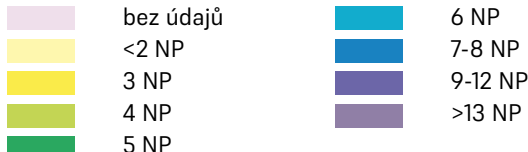
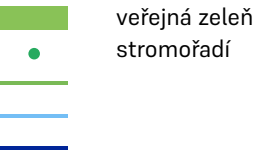
	řešené území		struktura
	hranice kú Karlín		voda

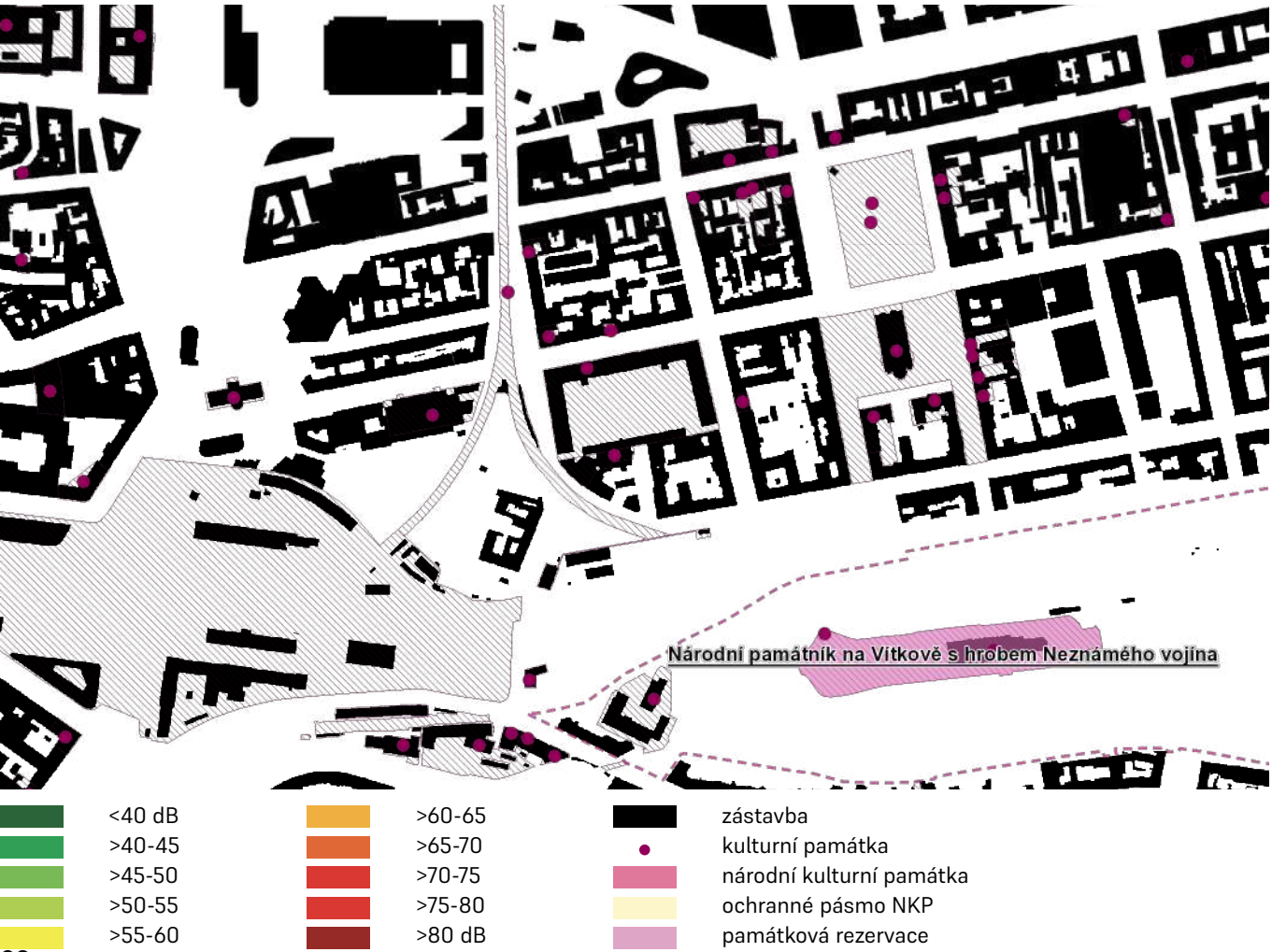
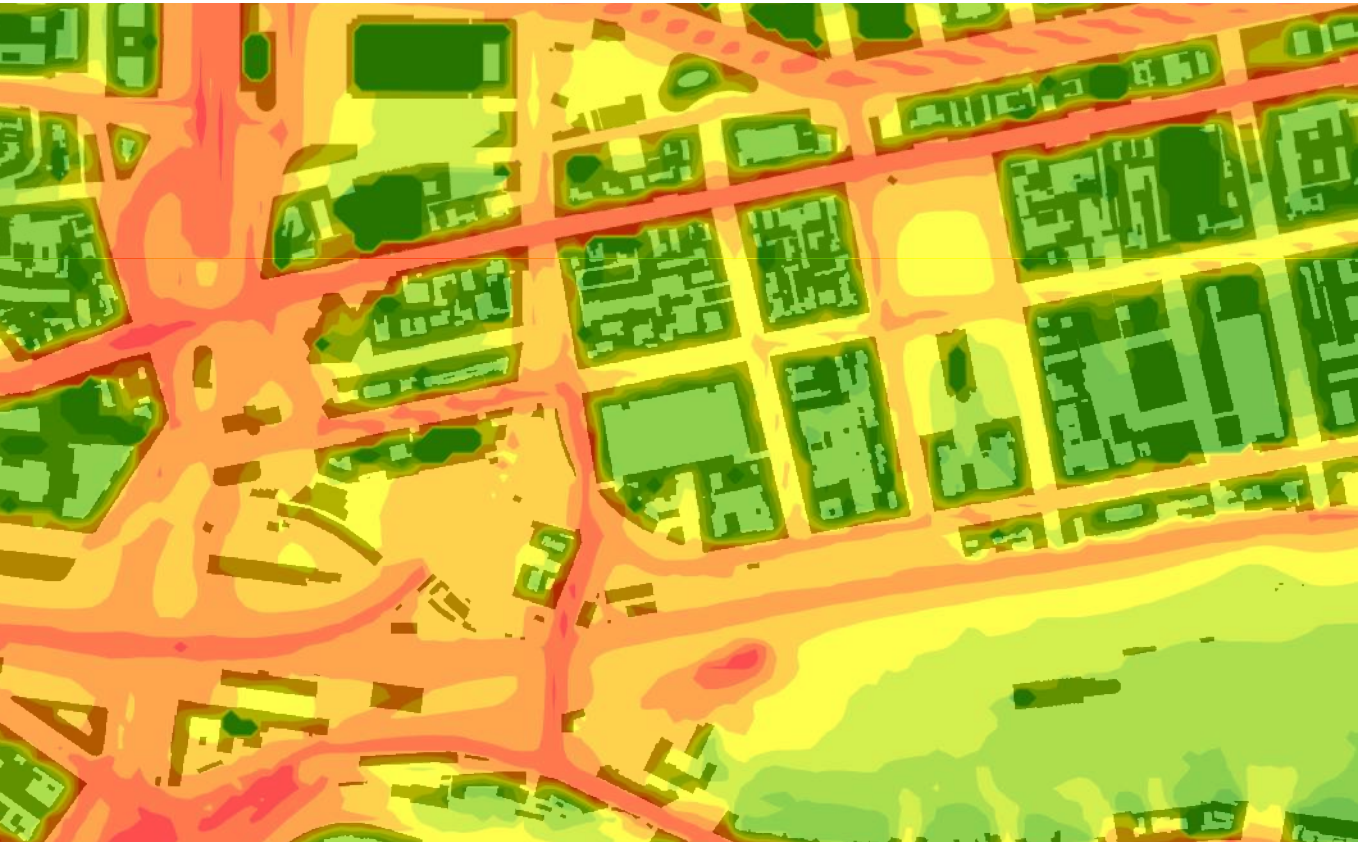
Karlín (německy Karolinenthal) je městská čtvrť a katastrální území v městské části Praha 8 hlavního města Prahy.

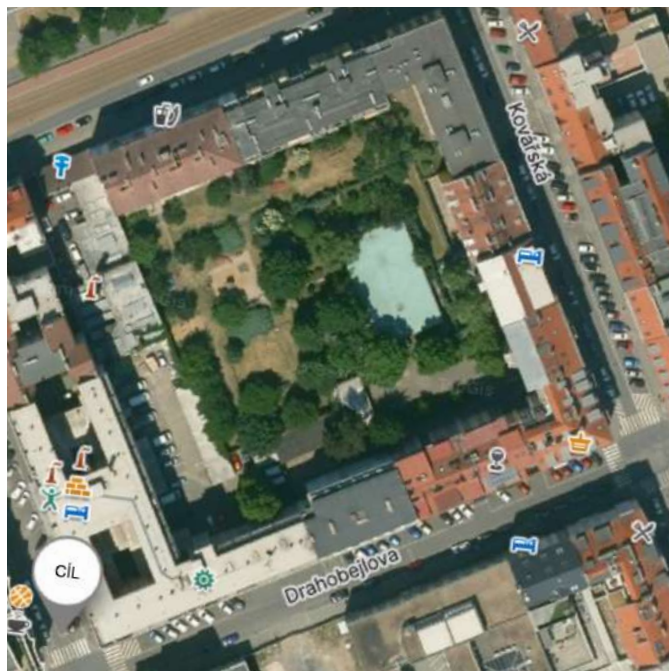
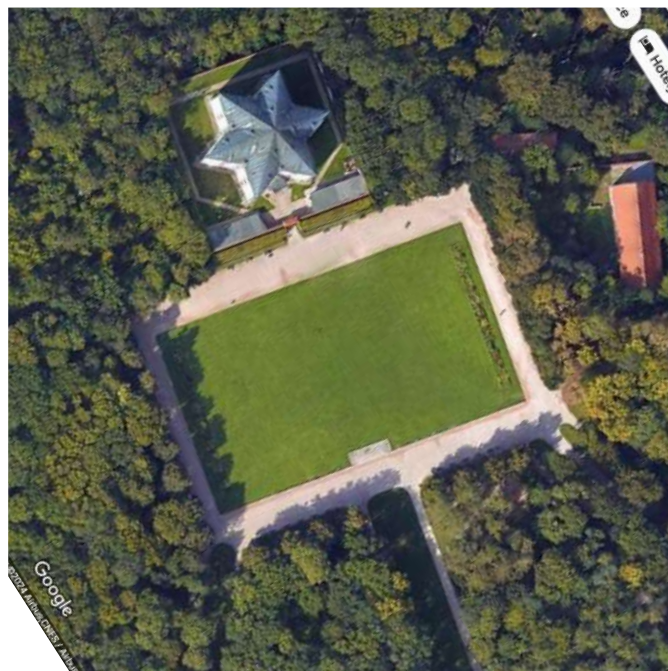
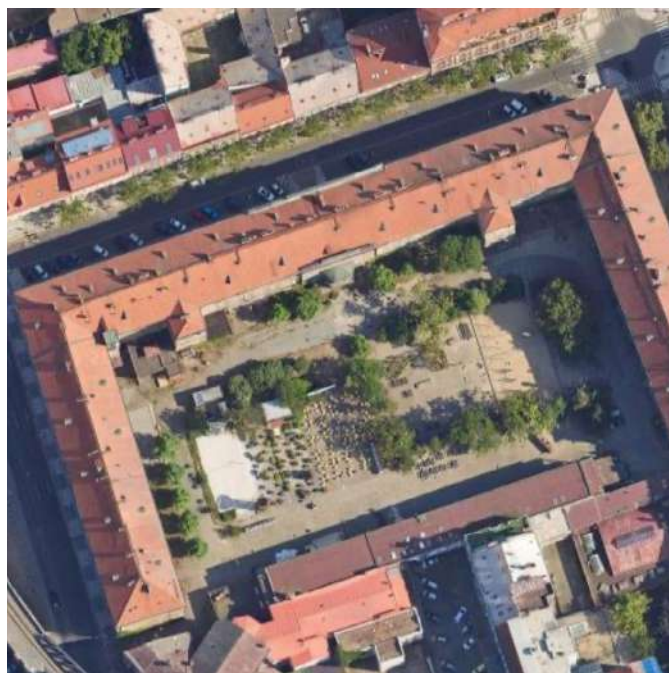
M 1:15000

M 1:7500

7470 m²5625 m²9632 m²2458 m²

Až třetinu zelené plochy měst tvoří vnitrobloky, tedy prostory, které vyplňují prostranství uvnitř bloků domů.

Bloková výstavba je typickým urbanistickým prvkem mnoha evropských měst, včetně Prahy. Vznikala převážně v druhé polovině 19. a na počátku 20. století a vyznačuje se pravidelnou šachovnicovou sítí ulic, která je tvořena uzavřenými bloky domů obklopujícími vnitřní dvory. Tyto bloky na sebe navazují a lemují uliční prostor. Příklady takové výstavby lze v Praze najít na Vinohradech, Žižkově či v Dejvicích. Uvnitř těchto bloků vznikají tzv. vnitrobloky, které dnes představují významný prvek městského prostředí.

Vnitroblok je plocha, která je obklopena zástavbou a slouží především obyvatelům přilehlých domů. Z hlediska přístupnosti a využití se vnitrobloky pohybují na široké škále – od veřejných přes poloveřejné a polosoukromé až po soukromé prostory. Rozdělení je důležité i pro to, s jakým očekáváním do něj uživatelé vstupují. Zatímco soukromé prostředí je z povahy intimní, chráněné, veřejné předpokládá obecné užívání a sdílení s druhými bez omezení. Vnitrobloky často dokáží propojit obojí, veřejné se soukromým zde však nemusí stát v protikladu, ale může se dobře doplňovat.

Specifikem vnitrobloků je jejich schopnost propojovat veřejné a soukromé prvky, které se vzájemně nemusí vylučovat, ale naopak mohou vytvářet harmonický celek. Přechody mezi těmito typy prostorů jsou často pozvolné a mohou se měnit v čase.

V rámci jednoho vnitrobloku tak můžeme nalézt různorodé typy prostorů, které odrážejí potřeby a očekávání jeho uživatelů.

Historická funkce vnitrobloků byla spíše praktická – sloužily jako zázemí pro bydlení, skladování nebo řemeslné činnosti. Starší obyvatelé často vzpomínají, že tyto prostory byly místem her dětí nebo každodenních činností. S proměnou městského života však mnohé vnitrobloky ztratily svůj původní účel a po dlouhou dobu zůstávaly nevyužité. Dnes jsou však stále častěji vnímány jako příležitost pro obnovu městského prostředí.

Současné nároky na kvalitu života ve městě, stejně jako výzvy spojené se změnou klimatu, zvyšují potřebu nového využití vnitrobloků. Ty mohou sloužit k posílení komunitního života, revitalizaci lokality či ke zvýšení odolnosti měst vůči klimatickým změnám. Inspiraci lze hledat v příkladech vnitrobloků v Berlíně či Vídni, kde tyto prostory sehrávají důležitou roli v městském plánování. Jak shrnuje Simona Kalvoda, výkonná ředitelka České rady pro šetrné budovy: „Vnitrobloky představují prostor vhodný k oživení lokality či k posílení komunitního života. Zároveň mohou pomoci při vytváření odolných měst vůči klimatickým změnám.“

Vnitrobloky tak nabízejí možnost adaptace na měnící se potřeby městského obyvatelstva a zároveň přispívají k udržitelnosti městské zástavby.

0_02

Veřejný vnitroblok

Veřejně přístupný vnitroblok představuje součást městské zeleně, určenou široké veřejnosti. Tento prostor může mít podobu uzavřeného bloku zástavby s kontrolovaným vstupem skrze okolní budovy, částečně otevřeného prostoru s volným přístupem, nebo neúplného vnitrobloku umožňujícího průchod z jedné strany na druhou. Vlastnictví těchto prostor obvykle připadá obci.

Poloveřejný vnitroblok

Poloveřejný vnitroblok funguje v režimu střídavé přístupnosti – zpravidla je během dne otevřen veřejnosti, zatímco mimo provozní dobu zůstává uzavřen. V době, kdy je veřejnosti nepřístupný, jej mohou využívat rezidenti přilehlých domů, pokud mají k vnitrobloku přímý přístup.

Polosoukromý sdílený vnitroblok

Tento typ vnitrobloku je určen výhradně obyvatelům okolní zástavby, bez možnosti vstupu pro osoby zvenčí. Největší polosoukromé vnitrobloky mohou být sdíleny až dvaceti bytovými domy, čímž se počet uživatelů může pohybovat až kolem tisíce osob. Tyto prostory slouží primárně k posilování komunitního života mezi rezidenty.

Soukromý vnitroblok

Soukromé vnitrobloky jsou přístupné pouze úzce vymezené skupině osob, například blízkým vlastníkům pozemku. Tyto prostory často náleží k jednomu bytovému domu, kde pozemek tvoří samostatnou parcelu. Alternativně mohou sloužit výhradně členům bytového družstva, které daný prostor spravuje.

Spojité vnitroblok

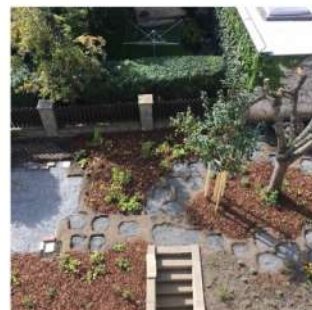
Spojité vnitroblok je charakterizován jednotným využíváním prostoru, do kterého mají přístup všichni obyvatelé okolních domů. Často zde neexistuje formální správa, přičemž péče o prostor je vykonávána jednotlivými vlastníky. V důsledku absence jasného režimu správy hrozí riziko postupného rozdělování parcel ploty či plůtky. Vedle společné centrální části bývají u domů často soukromé dvorky, sloužící jednotlivým domácnostem.

Částečně spojitý vnitroblok

Tento typ vnitrobloku kombinuje společné centrální části s oddělenými sekcemi, jako jsou dvorky či zahrady. Historicky dochází k dynamickým změnám – pozemky se mohou spojovat nebo naopak dělit, přičemž režim přístupu může být flexibilně upravován. Prostor může obsahovat průchody mezi zídками či ploty, které však mohou být uzamykány.

Dělený vnitroblok – dvorky

V děleném vnitrobloku je prostor rozdělen podle příslušnosti jednotlivých parcel k domům. Tyto sekce jsou odděleny ploty, zdmi, vestavbami nebo přirozenou členitostí terénu. Dvorky často spravují jednotlivé bytové domy a převládá u nich hospodářská funkce se zpevněnými povrchy. Přesto mohou být tyto prostory osázeny stromy či popínavou zelení a mohou sloužit jako zázemí pro obyvatele.

Oživený vnitroblok přispívá ke zlepšení mnoha aspektů prostředí, jako je pozitivní vnímání prostoru, zhodnocení nemovitosti, posílení bezpečnosti.

Vnitrobloky jsou zanedbané, často slouží pro parkování aut, venčení psů nebo se z nich stala místa, kde stojí popelnice nebo skladiště.

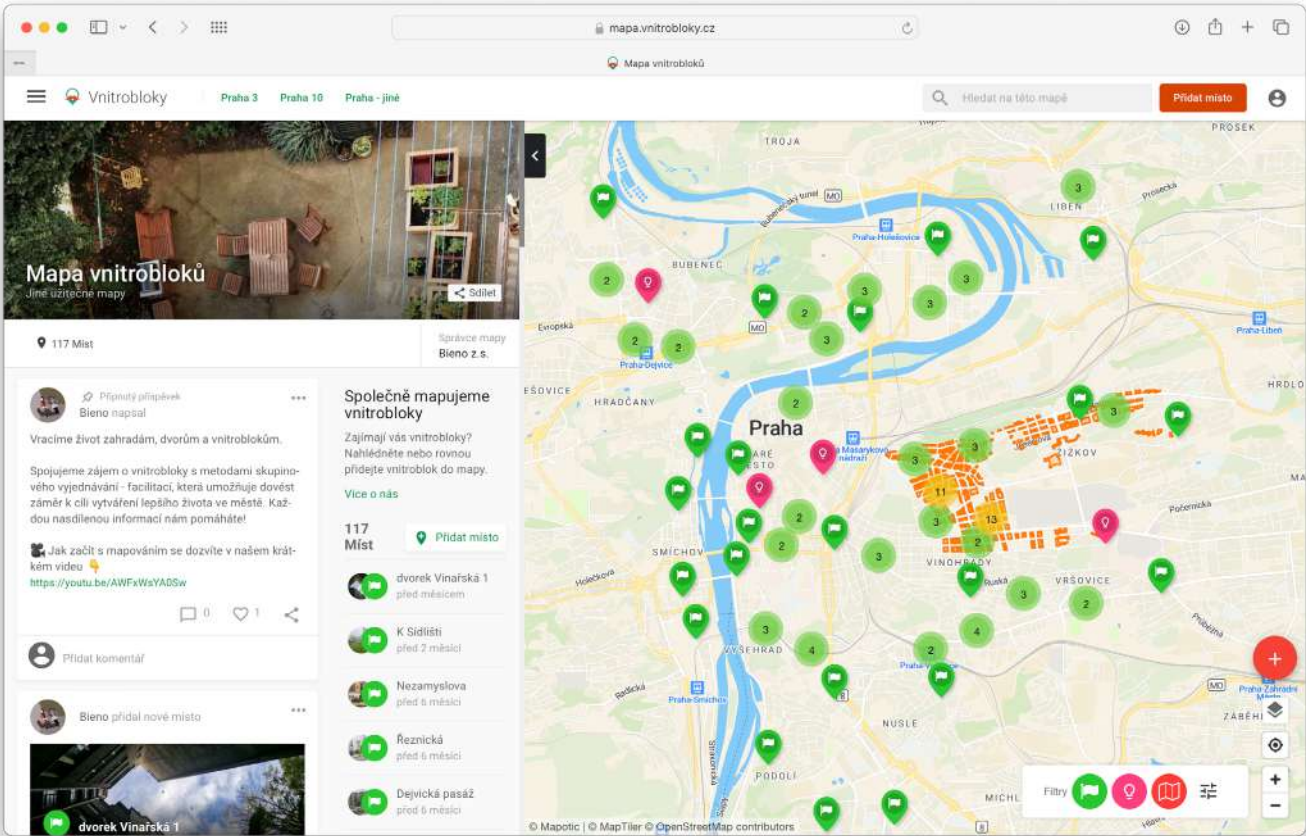
Hlavním důvodem, proč je drtivá většina pražských vnitrobloků v žalostném stavu, je jejich majetková struktura. Nejčastěji jsou tato místa ve vlastnictví společenství vlastníků jednotek. Ta se dokáží starat o domy, ale méně již o přiléhající pozemky. Správa vnitrobloků je neefektivní. To, že jsou vnitrobloky převážně soukromým majetkem, brání tomu, aby do nich investoval magistrát. Ten se nicméně chystá, že je postupně zmapuje.

Mezi další problémy spojené se zanedbáním prostorů patří nezáměr - nezvyk obyvatel České republiky využívat veřejné prostory.

Vnitrobloky přitom mohou pomoci zlepšit odolnost měst proti klimatickým změnám.

I když mnohé vnitrobloky mají rozlohu jen několik desítek metrů čtverečních, jejich význam pro město a život v něm, je zásadní. Živý vnitroblok lze chápat jako „venkovní obytnou plochu“, která poskytuje prostor pro volnočasové aktivity a sociální interakce. Tento typ prostoru je zvláště přínosný pro skupiny obyvatel, jejichž každodenní život je úzce spjat s místem, například pro seniory a děti. Investice do revitalizace vnitrobloků a zlepšení jejich prostředí nejenže zvyšují kvalitu života obyvatel, ale zároveň přispívají ke zhodnocení přilehlých nemovitostí a bytových jednotek.V neposlední řadě jsou vnitrobloky součástí strategie měst, jak bojovat se změnami klimatu, ať již jde o snižování teploty díky stromům a rostlinám nebo o využití dešťové vody.

Vedle tradičního využití mohou být vnitrobloky adaptovány i na méně obvyklé účely. Inspirativním příkladem je projekt Michala Šperlinga, který v jednom z letenských vnitrobloků postavil pasivní dům. Střecha tohoto domu je ozeleněná a slouží jako kořenová čistírna odpadních vod. „Všechna voda z domácnosti odtéká do nádoby, čerpá se na střechu, kde ji čistí nasázené rostliny,“ popisuje Michal Šperling mechanismus funkce střechy. Navíc střechu využil i pro instalaci fotovoltaických panelů, čímž vytvořil energeticky soběstačný a ekologický dům.

Téma diplomové práce volně navazuje na předdiplomní seminář zpracovaný během zimního semestru, jehož cílem bylo analyzovat charakter, měřítko a způsob využívání vnitrobloků v městské zástavbě. Na základě těchto poznatků jsem se v diplomové práci zabývala návrhem konverze historického objektu umístěného ve vnitrobloku bývalého kasárenského areálu na umělecké centrum s komunitním zázemím.

Cílem návrhu bylo nalezení funkčního provozního řešení, které respektuje architektonické a památkové hodnoty stávající stavby a zároveň umožní její současné využití bez nutnosti výrazných stavebních zásahů. Součástí zadání je také úvaha nad úpravou přilehlého dvora, jehož transformace je pojata s důrazem na zachování prostorových a vegetačních kvalit a jejich citlivé doplnění v souladu s novou funkcí areálu.

SOUČASNÝ
STAV

SCHODIŠTĚ

SOUČASNÝ
STAV

INTERIÉR

Práce rozvíjí téma konverze historického objektu nacházejícího se v areálu bývalých kasáren v Karlíně. Hlavním cílem návrhu je nalezení funkčního provozního řešení, které respektuje architektonické a památkové hodnoty stávající stavby, a zároveň umožní její současné využití bez nutnosti výrazných stavebních zásahů. Záměrem návrhu je doplnit, zpřístupnit a aktivovat prostor způsobem, který nenaruší a nepřehluší jeho původní hodnoty.

O_03

N°7 Bretscha House
Dominic Spalt Architektur
2024

O_05

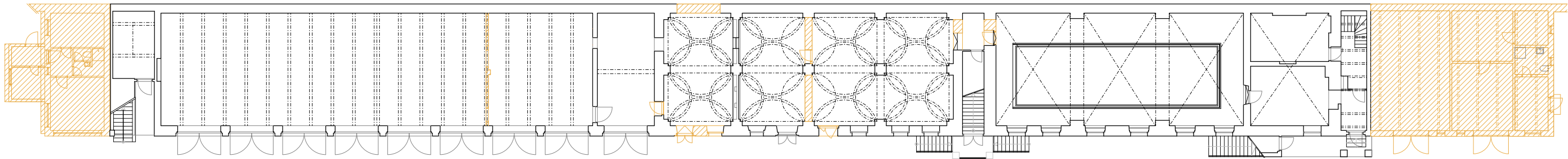
Tyto dvě reference jsem zvolila proto, že v obou případech dochází k doplnění stávající těžké hmoty budovy o lehkou, subtilní ocelovou konstrukci. Inspirativní je pro mě především jednoduchost a lehkost těchto přístaveb, které díky své transparentnosti a materiálovému kontrastu zdůrazňují a povznášejí původní stavbu, aniž by ji potlačily. Výrazně barevné provedení například u schodiště navíc upozorňuje na jeho důležitou roli v celkové kompozici – podobně přistupuji i ve svém návrhu, kde se pro mne přidaná konstrukce stává klíčovým, nejen vizuálním prvkem.

Konverze kaple Clrenhof
a2o architecten
2014

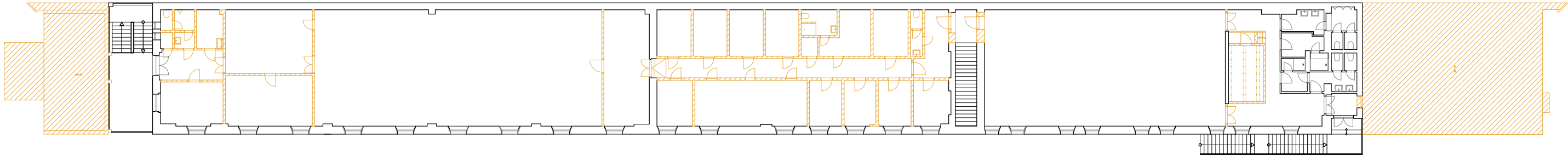
O_06

1NP

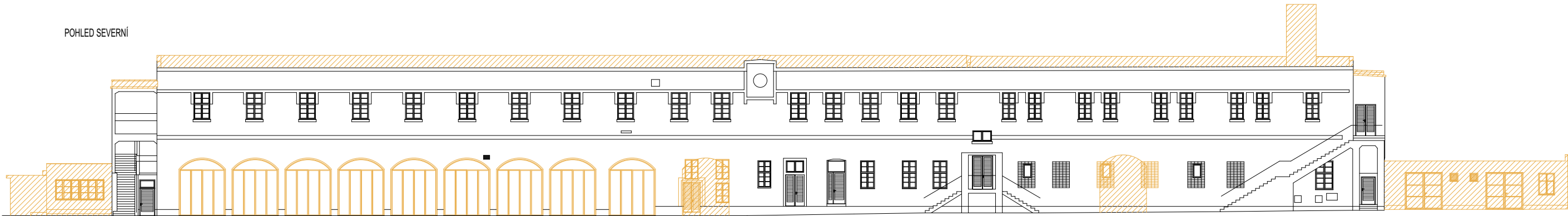

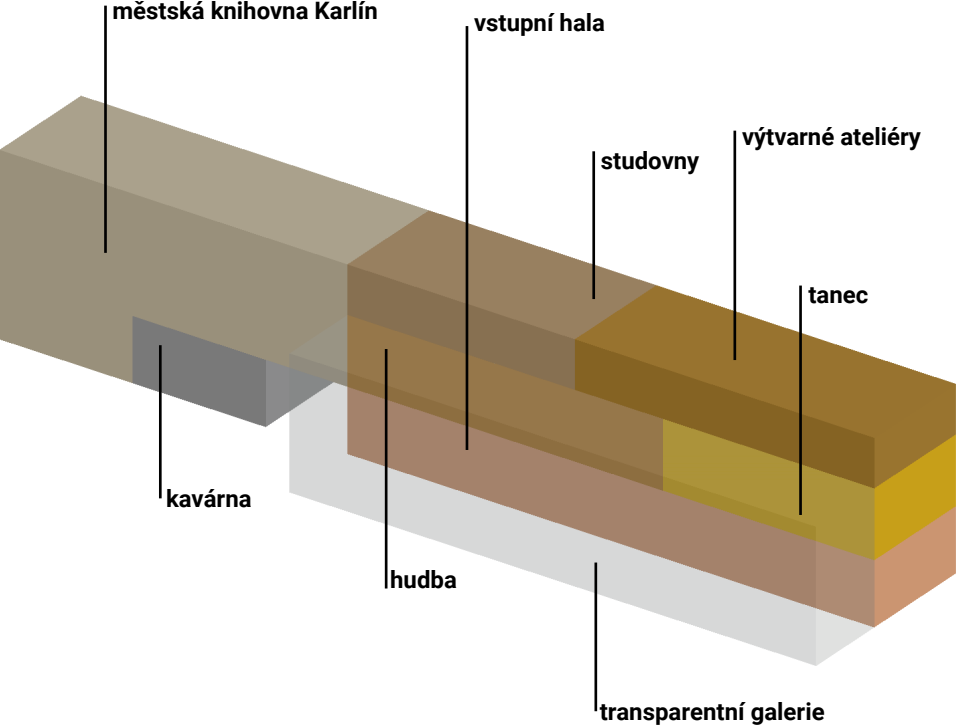
2NP

POHLED SEVERNÍ

POHLED SEVERNÍ

ZÁJMOVĚ UMĚLECKÉ CENTRUM

- recepce/vrátnice
- šatny/hygienické zázemí
- foyer/čekárna pro rodiče
- prostor prezentace studentských prací
- sborovna
- hygienické zázemí učitelů

hudební obor

malá třída s nástroji pro jednoho studenta	9-11 m ²	8x
větší místnost pro skupinovou lekci/klavír	28 m ²	
větší učebna	14 m ²	

výtvarný obor

ateliéry	26 m ²	3x
výtvarná místnost	33 m ²	2x
víceúčelová místnost velká	89 m ²	
hygienické zázemí	18 m ²	

taneční obor

taneční sál	157 m ²	
šatny	35 m ²	

multifunkční hala

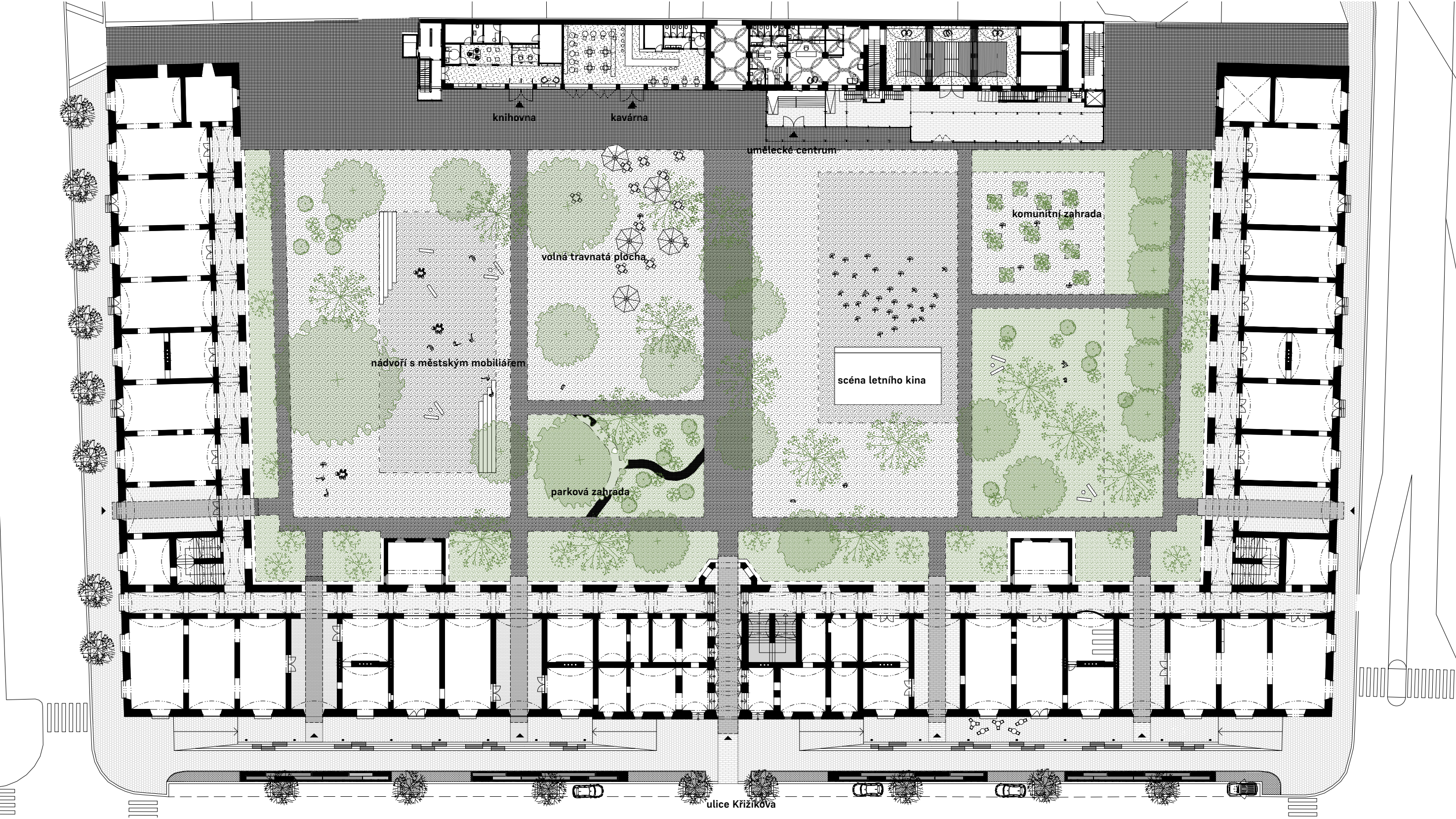
velká místnost pro skupinové lekce, přednášky	156 m ²	
zázemí	11 m ²	

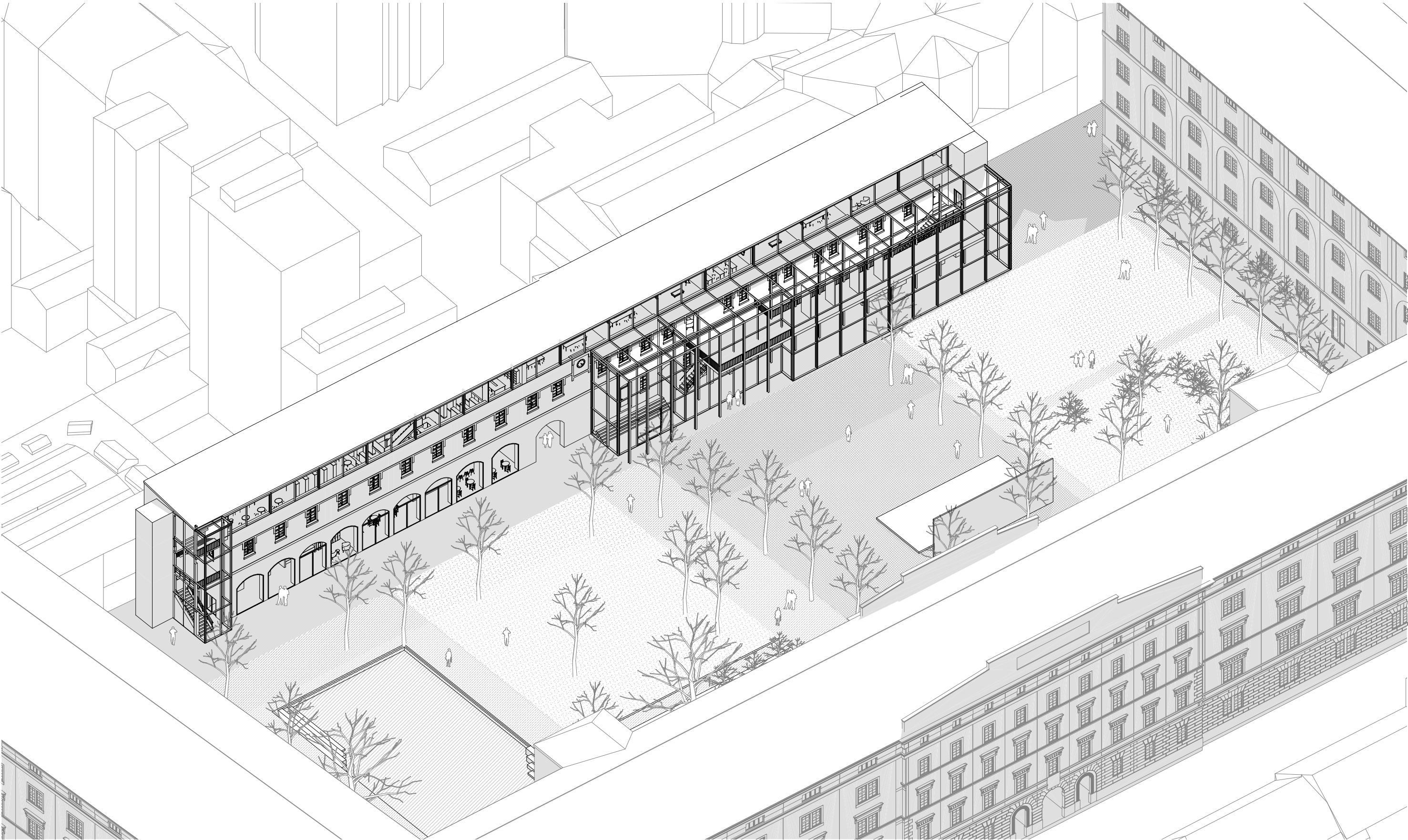
KNIHOVNA

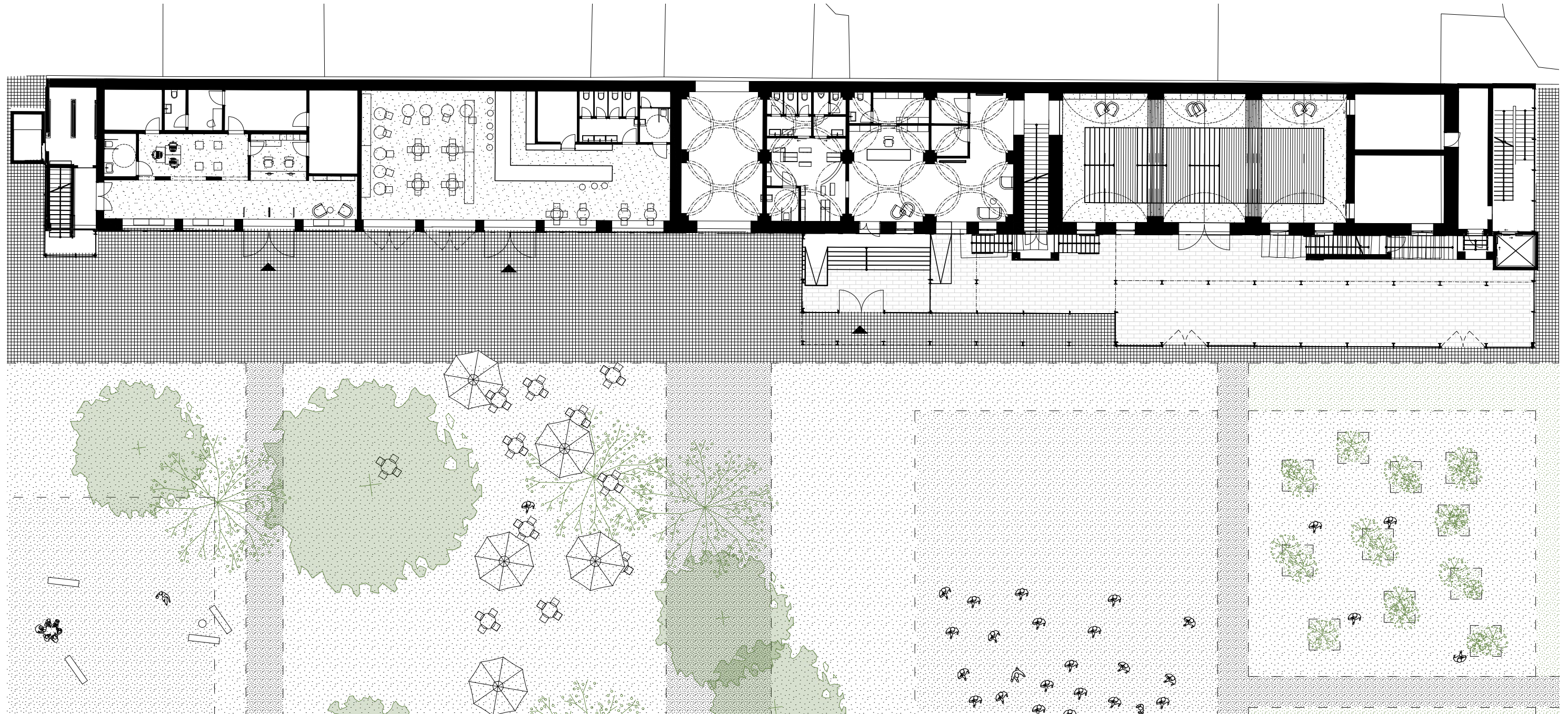
recepce	7 m ²	
zázemí recepce	10 m ²	
sklad knih	23 m ²	
prostory s knižními regály	592 m ²	
studovna	27 m ²	
hygienické zázemí	46 m ²	

KAVÁRNA

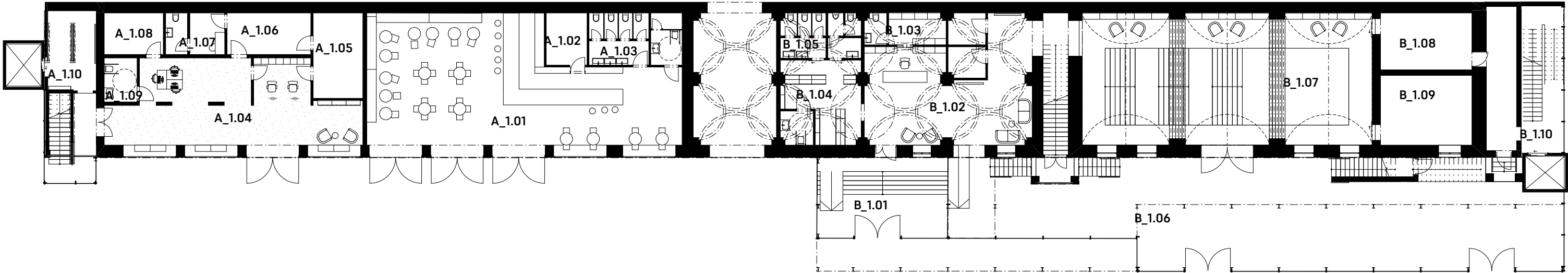
prostor kavárny	85 m ²	
zázemí baru/sklad	10 m ²	
hygienické zázemí	18 m ²	

Urbanismus

Navržená přístavba vytváří jednoznačný vstup do Zájmově uměleckého centra a zároveň slouží jako multifunkční prostor kulturního a komunitního charakteru, podporující setkávání, vzdělávání a relaxaci obyvatel Karlína i širší veřejnosti. Součástí zadání je také návrh úpravy přilehlého dvora, jehož transformace je pojata s důrazem na zachování prostorových a vegetačních kvalit a jejich citlivé doplnění v souladu s novou funkcí areálu. Stávající stromy jsou zachovány, chodníky a cesty jsou rozmístěny tak, aby umožnily komfortní průchod areálem a zároveň nebylo nutné stávající dřeviny kácet či přesazovat.

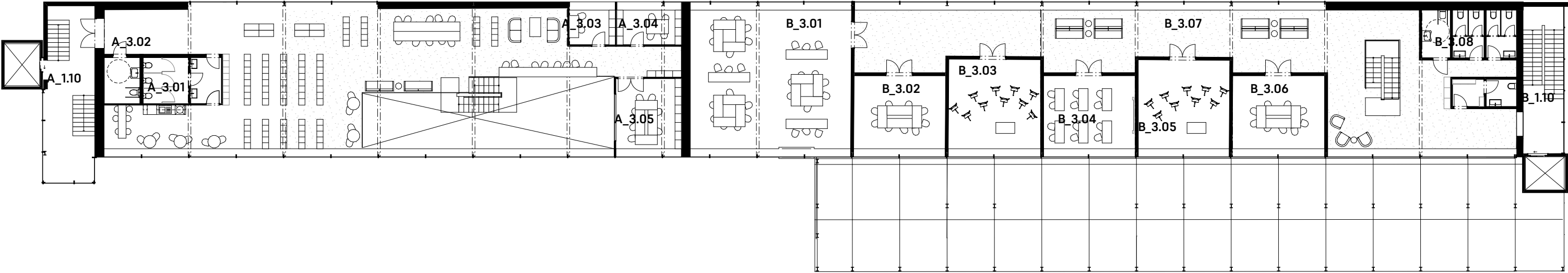
A_1.01	kavárna	B_1.01	vstupní hala ZUC
A_1.02	zázemí kavárny	B_1.02	recepce
A_1.03	toalety	B_1.03	zázemí recepce
A_1.04	vstupní hala knihovny	B_1.04	šatny
A_1.05	sklad knih	B_1.05	toalety
A_1.06	sklad knih	B_1.06	spojovací galerie
A_1.07	zázemí recepce	B_1.07	multifunkční/prezentační sál
A_1.08	technická místnost	B_1.08	zázemí sálu
A_1.09	wc	B_1.09	technická místnost
A_1.10	vertikální komunikace	B_1.10	vertikální komunikace

A_1.10	vertikální komunikace	B_1.10	vertikální komunikace
A_2.01	knihovna	B_2.01	lekce bicí
A_2.02	toalety	B_2.02	úschovna nástrojů
		B_2.03	zkušebna
		B_2.04	zkušebna
		B_2.05	zkušebna
		B_2.06	lekce klavír
		B_2.07	zkušebna
		B_2.08	zkušebna
		B_2.09	zkušebna
		B_2.10	zkušebna
		B_2.11	chodba s kuchyňkou
		B_2.12	taneční sál
		B_2.13	vstupní hala
		B_2.14	šatny muži
		B_2.15	šatny ženy
		B_2.16	galerie

- A_1.10

vertikální komunikace
- A_3.01

knihovna
- A_3.02

toalety
- B_1.10

vertikální komunikace
- B_3.01

víceúčelová místnost velká
- B_3.02

víceúčelová místnost malá
- B_3.03

výtvarná dílna
- B_3.04

přednáškový sál
- B_3.05

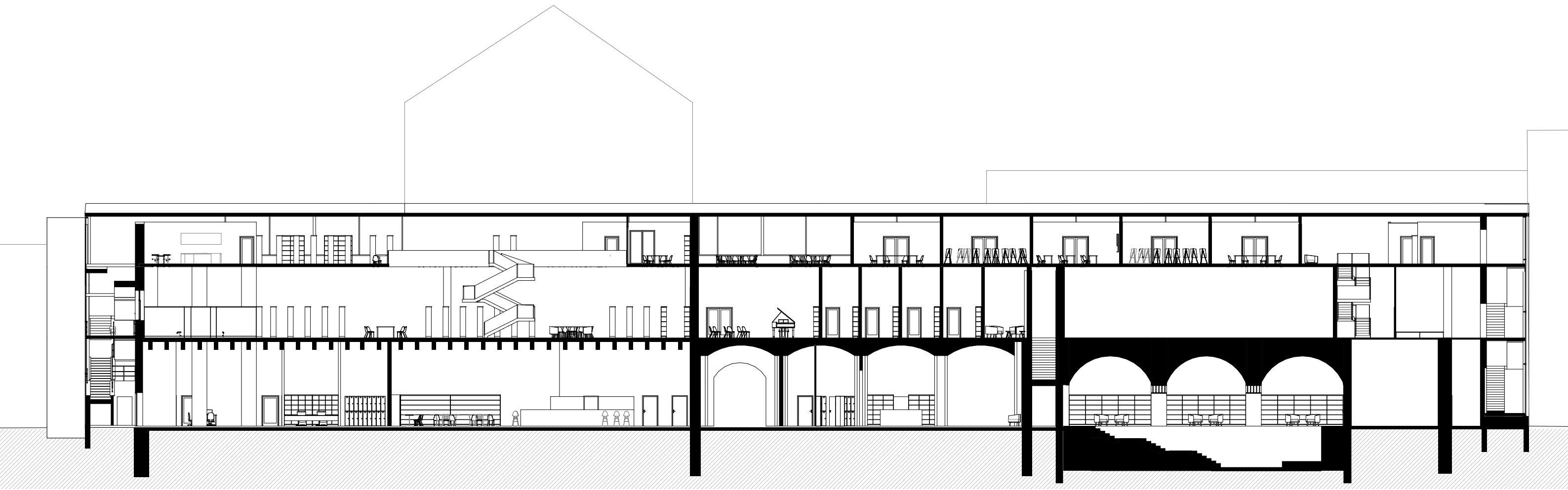
výtvarná dílna
- B_3.06

sborovna
- B_3.07

chodba
- B_3.08

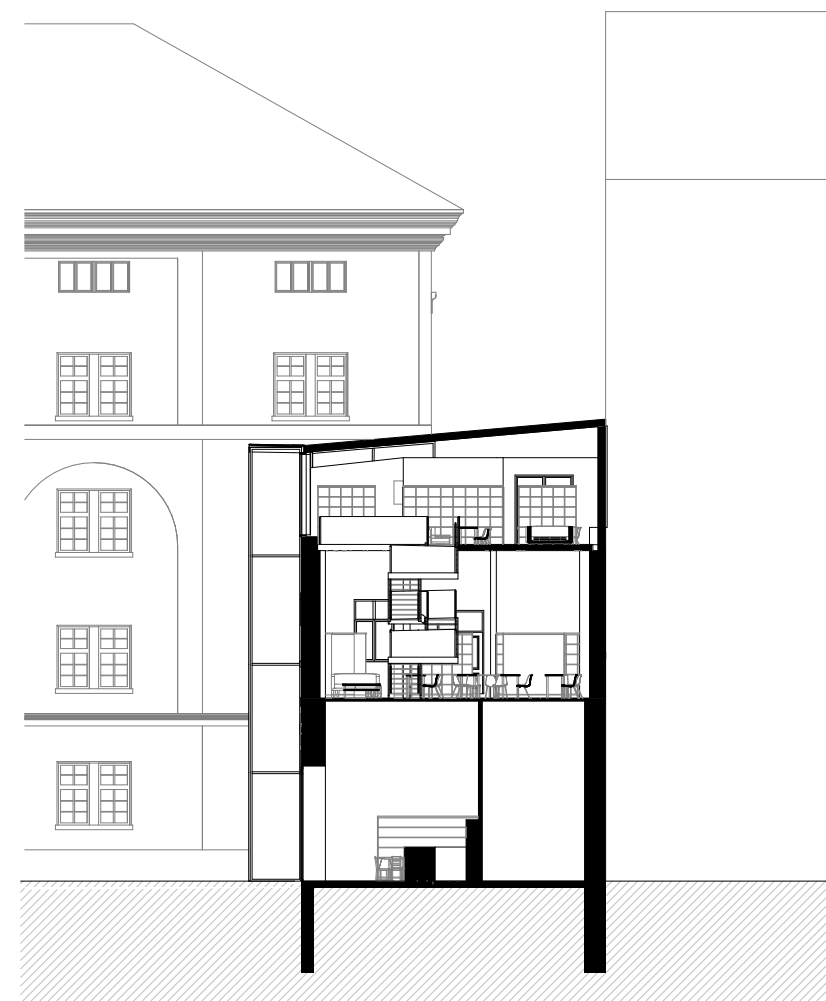
toalety

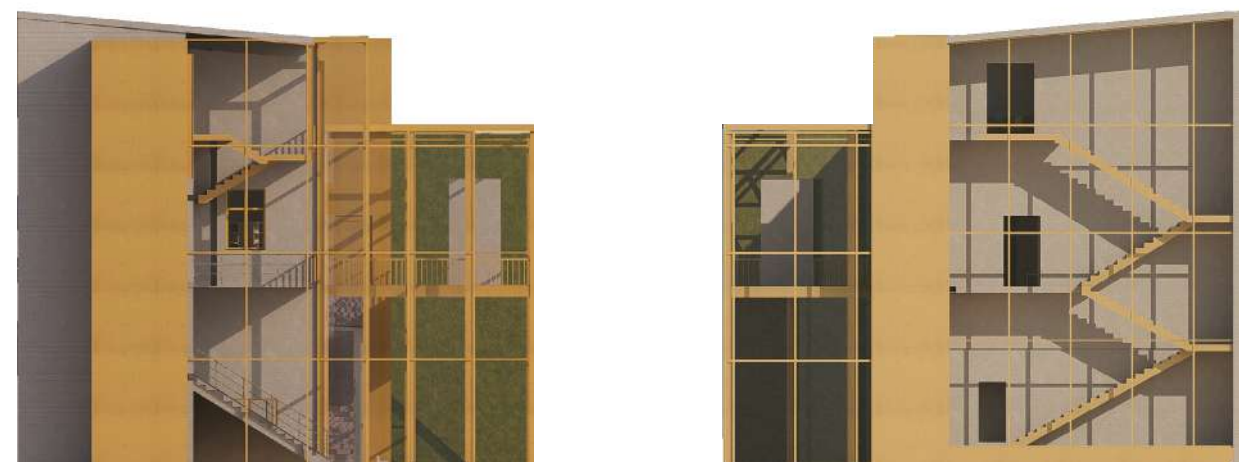

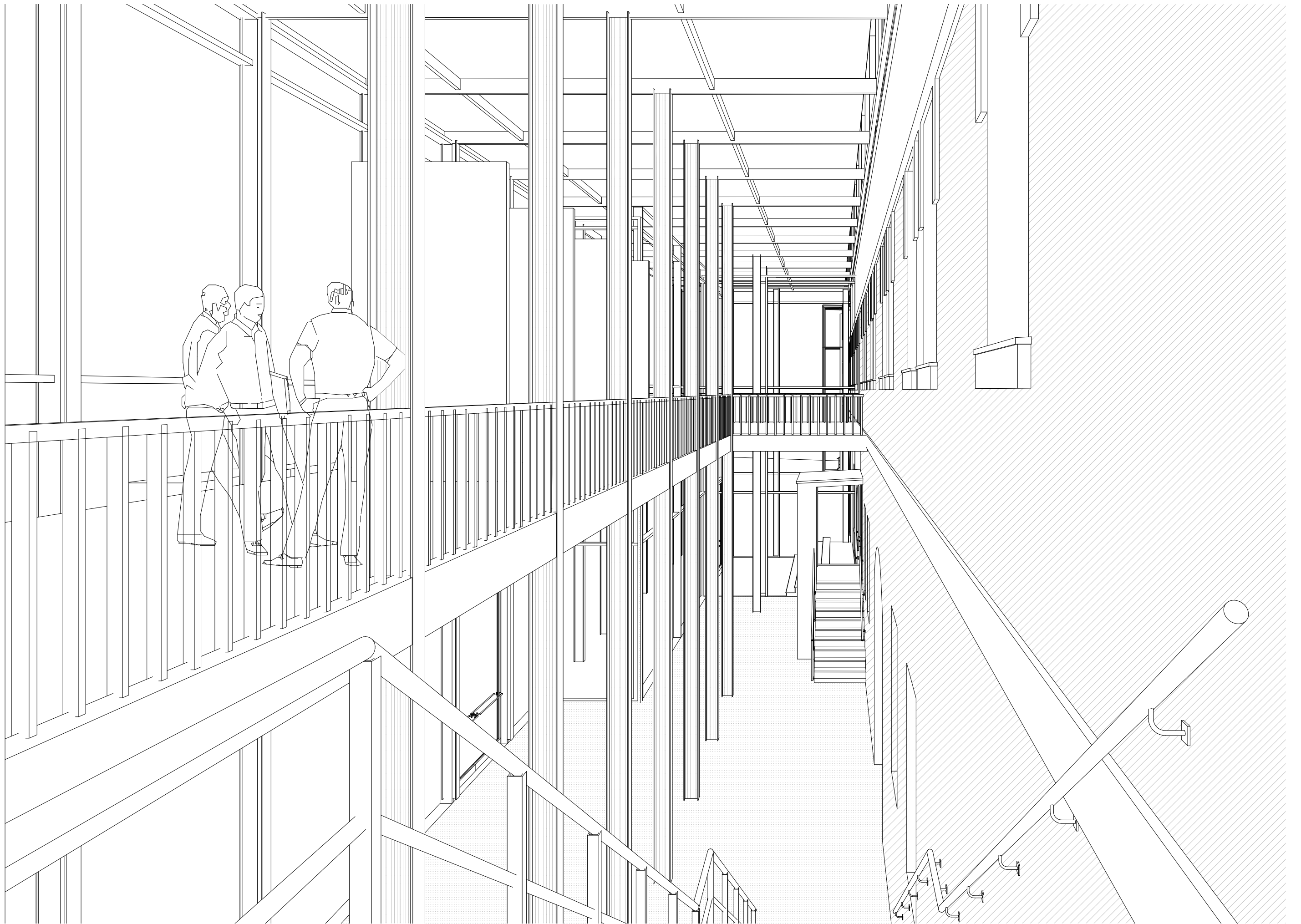
Konstrukční řešení

V rámci návrhu dochází k vytvoření nového průchodu skrz celý objekt v úrovni parteru ve směru ulice Jirsíkova, čímž je hmota budovy funkčně rozdělena na dvě části – zájmově-umělecké centrum a třípodlažní knihovnu s kavárnou situovanou v parteru. Stavební řešení klade důraz na maximální zachování původních konstrukčních prvků v souladu s výsledky stavebně-historického průzkumu, včetně stávajících venkovních schodišť. Pro jejich vzájemné propojení, sjednocení hlavního vstupu a umožnění bezbariérového průchodu objektem v úrovni terénu („suchou nohou“) je navržena přístavba tvořená subtilní ocelovou konstrukcí. Součástí návrhu je rovněž odstranění stávající střešní konstrukce a navýšení objektu o jedno podlaží. Nová střecha je navržena jako šikmá, s respektem k původnímu tvarosloví střechy před rekonstrukcí z roku 1929.

Materiálové řešení

Veškeré nové konstrukce jsou tvořeny ocelovými sloupy a nosníky typu HEB, doplněné lehkým zaskleným obvodovým pláštěm. Pro nové stropní konstrukce jsou využity předpjaté dutinové panely typu Spiroll. Všechny nové konstrukce, včetně těch v exteriéru i interiéru objektu, jsou opatřeny nátěrem v odstínu RAL 1006, který navazuje na původní barevné detaily objektu, jako jsou okení rámy a dveře.

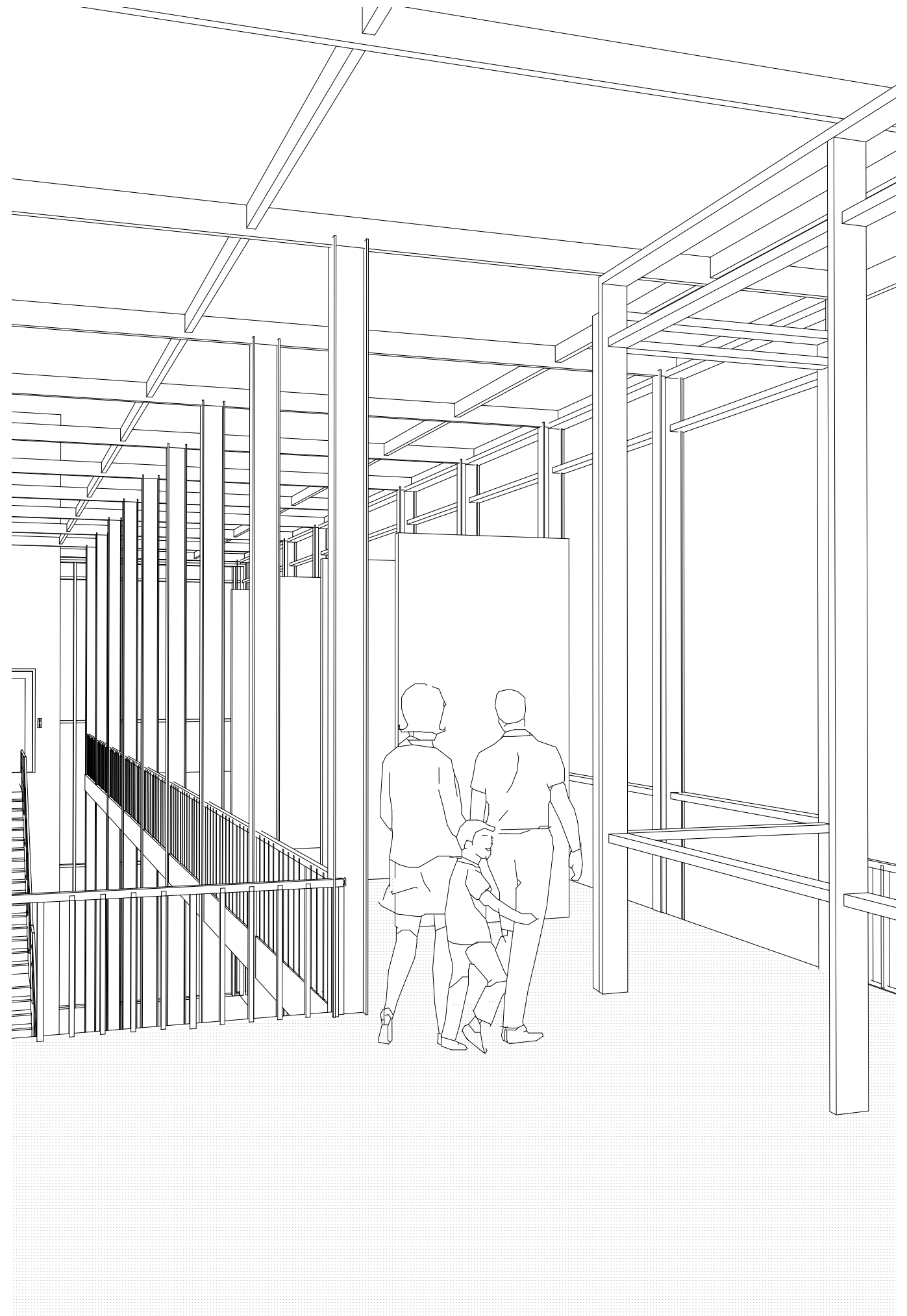

Technické zařízení

Technické zázemí objektu je soustředěno do jedné technické místnosti, umístěné v zadní části přízemí uměleckého centra. Jako zdroj tepla je předběžně navrženo tepelné čerpadlo. Větrání jednotlivých prostor bude zajištěno prostřednictvím vzduchotechnických jednotek. V podzemí se bude nacházet akumulční nádrž pro zachytávání dešťové vody ze střešních ploch, která bude v objektu využívána jako tzv. šedá voda. Vzhledem k tomu, že prostor prosklené galerie je koncipován jako předsazená konstrukce před původním obvodovým pláštěm, nedochází k přehřívání interiéru. Zároveň je galerie navržena tak, aby bylo možné v letních měsících otevřít okna a umožnit přirozené provětrání.

Požární řešení

Budova je chráněna sprinklerovým systémem, který využívá zásobníky vody umístěné v podzemí objektu. Chráněné únikové cesty jsou vedeny po stranách objektu a splňují požadavky platných norem požární bezpečnosti. Nouzové otevření dveří je zajištěno elektornickým požárním systémem.

Seznam obrázků a mapových pokladů

O_01	dobové fotografie	Zdroj: Vojenský ústřední archiv – Vojenský historický archiv, Sbírka plánů opevnění Praha (1680–1954), sign. II 1/31.
O_02	fotografie vnitrobloku	Zdroj: Vnitrobloky Bieno. [online]. Dostupné z: https://mapa.vnitrobloky.cz
O_03	reference, nástěnka	Zdroj: Divisare. [online]. Dostupné z: https://divisare.com
O_04	Kasárna Karlín před rekonstrukcí	Zdroj: Vltava Rozhlas; Autor fotografií Tomáš Vodňanský. [online]. Dostupné z: https://vltava.rozhlas.cz/kasarna-karlin-jsou-specificka-tim-ze-tam-je-vsechno-kulturni-centrum-ve-8773918
O_05	reference N°7 Bretscha House	Zdroj: Archdaily. [online]. Dostupné z: https://www.archdaily.com/1026217/n-degrees-7-bretscha-house-dominic-spalt-architektur
O_06	reference konverze kaple	Zdroj: Archdaily. [online]. Dostupné z: https://www.archdaily.com/509209/conversion-of-clarenhof-chapel-a2o-architecten
M_01	územní plány	Zdroj: Portál ÚAP. [online]. Dostupné z: https://uap.iprpraha.cz/mapy/atlas
M_02	letecké snímky, ortofoto území	Zdroj: Dvě Prahy. [online]. Dostupné z: https://dveprahy.cz

Další fotografie použité v diplomové práci jsou z osobního archivu zpracovatele.

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury
Zadání diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Štefanida Šramkova

datum narození: 13.2.1996

akademický rok / semestr: 2024/25 /LS

studijní program: Architektura a urbanismus

ústav: Ústav navrhování III, 15 129

vedoucí diplomové práce: doc. Ing. arch. Marek Tichý

téma diplomové práce:

viz přihláška na DP

zadání diplomové práce: Zájmové umělecké centrum a městská knihovna

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Úkolem je vypracovat návrh konverze objektu definovaného více stavebními etapami, zhodnotit jeho hodnotu, stav a potenciál historické architektury, ty adekvátně využít pro definovaný stavební program. Demolice částí objektu je třeba odpovídajícím způsobem odůvodnit, kromě stávajícího objemu je možné uvažovat o doplnění současné vrstvy. Součástí zadání je vztah k prostoru vnitrobloku kasáren Karlín, který se má, stejně jako navrhovaný objekt stát prostorem pro město, jeho úprava a úvaha o energeticky úsporném provozu. Vazby řešeného části a domu na konverzi vlastního objektu kasáren jsou součástí vstupních podkladů práce a vychází z aktuální představy města o provozu areálu.

2/

Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Pro D/ součástí zadání budou jasně a konkrétně specifikované jednotlivé fáze projektu, které jsou nezbytnou součástí řešení

- *prostory pro volnočasové aktivity zaměřené na uměleckou tvorbu, části určené pro prezentaci veřejnosti, drobný restaurační program, související provozní a sociální zázemí*
- *pobočka městské knihovny Karlín*

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Portfolio a plakát v rozsahu požadavků FA ČVUT (pozn. přesná skladba a měřítka výkresů budou určena v průběhu práce)

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Fyzický model (pozn. měřítko bude upřesněno v průběhu práce)

Datum a podpis studenta

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

17.2.2025
H. Kucera

13.2.25 K. Kuchta

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA ARCHITEKTURY		
AUTOR, DIPLOMANT: Štefanida Šramkova AR 2024/2025, LS NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ) KONVERZE DVORNÍHO OBJEKTU KASÁREN KARLÍN (AJ) CONVERSION OF THE COURTYARD BUILDING OF KARLÍN BARRACKS JAZYK PRÁCE: ČESKÝ		
Vedoucí práce:	doc. Ing. Arch. Marek Tichý	Ústav: 15129 Ústav navrhování III
Oponent práce:		
Klíčová slova (česká):	Kasárna Karlín, konverze, vnitroblok, umělecké centrum, transformace	
Anotace (česká):	Téma diplomové práce navazuje na předdiplomní seminář zpracovaný v zimním semestru, jehož cílem bylo analyzovat charakter, měřítko a způsob využívání vnitrobloků v městské zástavbě. Na základě těchto poznatků se diplomová práce zabývá návrhem konverze historického objektu umístěného ve vnitrobloku bývalého kasárenského areálu na umělecké centrum s komunitním zázemím. Hlavním cílem návrhu je nalezení funkčního provozního řešení, které respektuje architektonické a památkové hodnoty stávající stavby a zároveň umožní její současné využití bez nutnosti výrazných stavebních zásahů. Součástí zadání je také návrh úpravy přilehlého dvora, jehož transformace je pojata s důrazem na zachování prostorových a vegetačních kvalit a jejich citlivé doplnění v souladu s novou funkcí areálu.	
Anotace (anglická):	The diploma thesis builds upon a pre-diploma seminar completed during the winter semester, which focused on analyzing the character, scale, and patterns of use of inner courtyards in urban development. Drawing on these findings, the thesis proposes the conversion of a historic building located within the courtyard of a former military barracks into an arts center with community facilities. The primary aim of the design is to develop a functional operational solution that respects the architectural and heritage values of the existing structure, while enabling its contemporary use without the need for significant structural interventions. The project also includes the redesign of the adjacent courtyard, with the transformation approached in a way that preserves its spatial and vegetative qualities and sensitively complements the site's new function.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne

25/5/2026

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

Chtěla bych poděkovat Markovi Tichému za dva velmi inspirativní semestry pod jeho vedením.

Rodině, tátovi.

